

Księga Daniela - numer sto dziewięćdziesiąt

Prorocze crescendo: odkrywanie bitwy pod Panion i preludium do prawa niedzielnego

Jeff Pippenger

2024-04-20

Ostatni artykuł zakończył się fragmentem zawierającym akapit, w którym napisano: „Miara nieprawości niemal się dopełniła. Zamęt ogarnia świat, a wkrótce spadnie na ludzi wielka trwoga. Koniec jest bardzo bliski. My, którzy znamy prawdę, powinniśmy przygotowywać się na to, co wkrótce spadnie na świat jako przytłaczające zaskoczenie.” „Nieprawość” osiąga swój kres, gdy napełni się kielich czasu próby, a dla Stanów Zjednoczonych kres ten nastąpi wraz z wprowadzeniem prawa niedzielnego.

"Ale Chrystus oświadczył, że ani jedna jota, ani jedna kreska z prawa nie przemienie, aż przeminą niebo i ziemia. Samo dzieło, które przyszedł wykonać, polegało na wywyższeniu prawa i ukazaniu stworzonym światom oraz niebu, że Bóg jest sprawiedliwy i że Jego prawo nie wymaga zmiany. Ale oto prawa ręka szatana, gotowa kontynuować dzieło, które szatan rozpoczął w niebie — próbę poprawienia prawa Bożego. A świat chrześcijański usankcjonował jego wysiłki, przyjmując to dziecko papieżstwa — instytucję niedzieli. Żywili je i będą je nadal żywić, aż protestantyzm poda rękę władzy rzymskiej na znak wspólnoty. Wtedy pojawi się prawo wymierzone przeciwko Sabatowi Bożego stworzenia i wtedy to Bóg 'uczyni dziwne dzieło na ziemi.' On długo znosił przewrotność rodzaju ludzkiego; starał się pozyskać ich dla siebie. Lecz nadejdzie czas, gdy dopełnią miary swojej nieprawości; i wtedy Bóg zadziała. Ten czas niemal nadszedł. Bóg prowadzi rachunek z narodami: rachunek narasta przeciwko nim w niebiańskich księgach; a gdy stanie się prawem, że naruszenie pierwszego dnia tygodnia będzie karane, wówczas ich kielich się napełni." Review and Herald, 9 marca 1886.

W czasie ustawy niedzielnej Stany Zjednoczone napełnią swój kielich do pełna, a po narodowym odstępstwie nastąpi narodowa ruina. Akapit, który rozważamy, mówi: „nieprawość niemal osiągnęła swój kres” oraz „wkrótce spadnie na ludzi wielka groza.” W czasie ustawy niedzielnej, która jest „godziną wielkiego trzęsienia ziemi” w jedenastym rozdziale Apokalipsy, „upadła dziesiąta część miasta” i „oto trzecie Biada nadchodzi rychło”, oraz „zatrąbił siódmy anioł.” Trzecie Biada to Siódma Trąba i nadchodzi w czasie ustawy niedzielnej, przynosząc „wielką grozę.” W tym momencie „koniec jest bardzo bliski” i przychodzi jako „ogromne zaskoczenie.” W czasie ustawy niedzielnej napełnia się również kielich czasu próby dla papieżstwa, gdyż wtedy drugi głos z osiemnastego rozdziału Apokalipsy ogłasza: „Wyjdźcie z niej, ludu mój, abyście nie stali się uczestnikami jej grzechów i aby nie dotknęły was jej plagi. Bo jej grzechy dosięgły nieba, a Bóg wspomniał jej nieprawości. Odpłaćcie jej tak, jak ona odpłacała wam, i oddajcie jej w dwójnasób według jej uczynków; w kielichu, który napełniła, nalejcie jej podwójnie.”

Ta historia rozpoczyna się wraz z ustawą niedzielną i wyznacza symboliczny okres, w którym papieństwo „wyruszy w wielkim gniewie, by niszczyć i całkowicie zgładzić wielu”, gdyż „w dniach ostatecznych będzie wielu męczenników”. To, co rozwściecza papieństwo, to „wieści ze wschodu i z północy”, które „zatrwożą go”, lecz „dojdzie do swego kresu i nikt mu nie pomoże”. Od ustawy niedzielnej aż do końca papieństwa trwa pierwsza faza Bożego Sądu Wykonawczego. Następuje po niej druga faza, czyli Siedem Ostatnich Plag, a wreszcie wieczne zniszczenie niegodziwych na zakończenie tysiącletniego milenium. Historia Bożego Sądu Wykonawczego jest osadzona w kontekście wojny.

Stoimy na progu wielkich i doniosłych wydarzeń. Proroctwa się wypełniają. Osobliwa, pełna wydarzeń historia jest zapisywana w niebiańskich księgach. W naszym świecie panuje poruszenie. Są wojny i wieści o wojnach. Narody się rozgniewały i nadszedł czas umarłych, aby byli sądzeni. Wydarzenia zmieniają się, aby sprowadzić dzień Boży, który rychło nadchodzi. Pozostaje jeszcze jakby tylko chwila czasu. Lecz chociaż już naród powstaje przeciw narodowi, a królestwo przeciw królestwu, nie ma jeszcze powszechnej wojny. Na razie cztery wiatry są powstrzymywane, aż słudzy Boży zostaną opieczętowani na czołach. Wtedy moce ziemi zbiorą swoje siły do ostatniej wielkiej bitwy. Christian Service, 50, 51.

Bóg zapieczętowanie sto czterdzieści cztery tysiące, a następnie wzywa swoją inną trzodę, by wyszła z Babilonu, i ta inna trzoda również otrzymuje pieczęć Bożą, choć jest przedstawiona jako „wielki tłum” w przeciwieństwie do stu czterdziestu czterech tysięcy. Istotnym punktem do zauważenia w poprzednim cytacie jest to, że „cztery wiatry są wstrzymane, aż słudzy Boży zostaną zapieczętowani na swoich czołach”. Gdy zostanie wprowadzone prawo niedzielne, sto czterdzieści cztery tysiące będą już zapieczętowani, „i oto trzecie Biada nadchodzi szybko”, jednak dopiero gdy ostatni z innej Bożej trzody otrzymają pieczęć, cztery wiatry zostaną w pełni uwolnione.

„Narody teraz się gniewają, lecz gdy nasz Arcykapłan zakończy swoje dzieło w Świątyni, powstanie, przywdzieje szaty pomsty, a wtedy wylane zostanie siedem ostatnich plag. Pokazano mi, że czterej aniołowie będą wstrzymywać cztery wiatry, dopóki dzieło Jezusa w Świątyni nie zostanie zakończone, a potem nadejdzie siedem ostatnich plag.” Review and Herald, 1 sierpnia 1849 r.

„Wielkie i uroczyste wydarzenia”, u których „progu stoimy”, są przedstawiane jako „wojny i wieści o wojnach”. Przedstawia się je jako mające miejsce, gdy „wszystko na naszym świecie jest w poruszeniu”, gdy narody „już powstają jedne przeciw drugim”. Papium przedstawia „dziwną i pełną wydarzeń historię” z wersetu piętnastego rozdziału jedenastego Księgi Daniela, która prowadzi do wersetu szesnastego i wprowadza w niego, który jest ustawą niedzielną; tam rozpoczyna się „ogólne starcie”, w którym wszystkie „mocarstwa ziemi” gromadzą swoje siły do „ostatniej wielkiej bitwy”. Ta „ostatnia wielka bitwa” to Trzecia wojna światowa i jest reprezentowana przez bitwę pod Akcjum w 31 r. p.n.e.

Wersety 1 i 2 oraz 10–15 przedstawiają ukrytą historię wersetu 40 w jedenastym rozdziale Księgi Daniela. Werset 40 określa historię Stanów Zjednoczonych i adwentyzmu od 1798 aż do 1989 roku. Następnie milczy aż do końca Stanów Zjednoczonych jako szóstego królestwa proroctwa biblijnego oraz wyplucia laodycejskiego Kościoła Adwentyków Dnia Siódmego w wersecie 41,

który jest ustawą niedzielną, co jest również werselem szesnastym. Wersety 1 i 2 wskazują czas końca w 1989 roku oraz prezydentów Stanów Zjednoczonych od tego momentu aż do szóstego bogatego prezydenta, który podburza szatańskich globalistów. Werset 2 prowadzi historię do wyboru Donalda Trumpa w 2016 roku, a następnie werset 3 podejmuje historię dziesięciu królów, reprezentowanych przez Aleksandra Wielkiego, który jest siódmym królestwem prorocstwa biblijnego; to oni oddają swoje królestwo papieżowi podczas wkrótce nadchodzącego kryzysu ustawy niedzielnej.

Werset dziesiąty kończy się wskazaniem roku 1989 jako czasu końca, a wersety jedenasty i dwunasty przedstawiają wojnę na Ukrainie, wskazując, że Putin i Rosja wygrały wojnę, lecz nie odniosą korzyści z tego zwycięstwa. Wojna na Ukrainie rozpoczęła się w 2014 roku, rok przed rozpoczęciem pierwszej kampanii Trumpa. Te wersety prowadzą do zmartwychwstania (politycznego) Donalda Trumpa, gdy rozpoczyna on swoją trzecią kampanię, by zostać ósmym prezydentem, tym, który jest z siedmiu. Werset trzynasty wskazuje na polityczne zmagania Trumpa, które poprzedzają jego zwycięstwo pod Panium w wersecie piętnastym, a werset czternasty omawia dzieje rozgrywające się podczas bitwy pod Panium aż do jego zwycięstwa w wersecie piętnastym, dzieje, gdy człowiek grzechu zaczyna jawnie wkraczać w historię polityczną. Gdy papież wkracza w historię proroczą, nierządnicą Tyru zaczyna śpiewać, a widzenie zostaje utwierdzone.

Po zwycięstwie pod Panium w 200 r. p.n.e. nastąpił kamień milowy w postaci „buntu” Machabeuszy w Modein (co znaczy „protest”) w 167 r. p.n.e. W 164 r. p.n.e. Machabeusze ponownie poświęcili Świątynię, a Antiochus Epiphanes zmarł, co wyznaczyło punkt zwrotny w walce Machabeuszy z greckim wpływem religijnym. W okresie od 161 do 158 r. p.n.e. prace nad zawarciem sojuszu zostały zainicjowane i sfinalizowane. Proroctwo kamienie milowe powtarzają się w dynastii Hasmoneuszy w historii od wersetu piętnastego do dwudziestego trzeciego.

Sojusz z Rzymem w wersecie dwudziestym trzecim jest bezpośrednim odniesieniem, natomiast w wersecie piętnastym cztery machabejskie kamienie milowe z lat 167 r. p.n.e., 164 r. p.n.e., 161 r. p.n.e. i 158 r. p.n.e. są widoczne dopiero wtedy, gdy do tego wersetu zastosuje się historię „sojuszu”. Gdy w wersecie szesnastym Pompejusz zdobył Jerozolimę, zastał w mieście trwającą wojnę domową, a obie strony konfliktu były odłamami dynastii Hasmoneuszy. Machabeusze są zatem obecni także w historii wersetu szesnastego.

Werset dwudziesty wskazuje na narodziny Chrystusa, a wersety dwudziesty pierwszy i dwudziesty drugi przedstawiają historię śmierci Chrystusa; zatem w tej historii linia dynastii Hasmoneuszy jest reprezentowana przez faryzeuszy. Wersety od piętnastego do dwudziestego trzeciego wskazują na dosłowną chwalebna ziemię oraz odstępczy judejski lud Boży, który utrzymywał, że jest obrońcą Jego prawd, lecz nie był bardziej przedstawicielem Boga niż jest nim odstępczy protestantyzm.

Siostra White informuje nas, że "znaczna część historii, która miała miejsce w wypełnieniu" "jedenastego rozdziału Daniela" "zostanie powtórzona." Linia prorocstwa reprezentowana przez dynastię Hasmoneuszów przedstawia linię prorocstwa ilustrującą odstępczy róg protestantyzmu, zaczynając od trzeciej kampanii prezydenckiej, którą podejmuje szósty najbogatszy prezydent.

Trump startuje w wyborach prezydenckich trzy razy, za pierwszym i ostatnim razem odnosi zwycięstwo, lecz za drugim razem bunt, symbolizowany liczbą trzynaście, oznacza skradzione wybory z 2020 roku. Świat zostaje wówczas podzielony na dwie klasy, jedna widzi rok 2020, a druga jest ślepa. Symbolizuje to wielką próbę, która poprzedza zamknięcie czasu łaski dla Adwentystów w formowaniu obrazu bestii.

„Już posuwają się naprzód przygotowania i trwają działania, które doprowadzą do uczynienia obrazu bestii. W historii ziemi dojdzie do wydarzeń, które wypełnią zapowiedzi proroctwa dotyczące tych ostatnich dni.” Review and Herald, 23 kwietnia 1889.

Postępujące "przygotowania", "ruchy", które są teraz "w toku", oraz "wydarzenia", "które doprowadzą do uczynienia obrazu bestii" i "które wypełnią zapowiedzi proroctwa na te dni ostateczne", obejmują drogowskazy dynastii Hasmoneuszy z wersetów 15–23 w jedenastym rozdziale Księgi Daniela. Odstępcza dynastia Hasmoneuszy, reprezentująca odstępczy protestantyzm, jest wpleciona w świadectwo Donalda Trumpa, szóstego i ósmego republikańskiego prezydenta, który roznieca i mobilizuje swój MAGA-izm przeciwko woke-izmowi nowego porządku świata.

Świadectwo Donalda Trumpa sięga roku 2020 w wersecie drugim rozdziału jedenastego Księgi Daniela i obejmuje jego kampanię oraz pierwszą kadencję, a następnie wersety 13–15 wskazują na jego trzecią i ostatnią kampanię, zwycięstwo oraz jego ostatnią kadencję. Pomiędzy dwiema kadencjami rozdział jedenasty Apokalipsy wskazuje, że republikański róg został zabity i leżał martwy na ulicy przez trzy i pół dnia. Ta linia historii Trumpa łączy początek i koniec jego prezydentur w rozdziale jedenastym Księgi Daniela. Tym samym świadectwo Donalda Trumpa znajduje się zarówno w Księdze Daniela, jak i w Apokalipsie, i w obu księgach znajduje się w rozdziale jedenastym.

Trzy częściowe linie, po połączeniu, określają pełną historię Trumpa jako szóstego i ósmego prezydenta i są oparte na sygnaturze „Prawdy”. Pochodzą z Ksiąg Daniela i Objawienia i tworzą linię historii, która jest zgodna z tym „fragmentem Księgi Daniela dotyczącym dni ostatecznych”.

To właśnie ten fragment Księgi Daniela zostaje odpieczętowany przez Lwa z pokolenia Judy, tuż przed zamknięciem czasu łaski, i dlatego stanowi element pieczętującego poselstwa stu czterdziestu czterech tysięcy. Lecz potrzeba duchowego wzroku 20/20, aby dostrzec prorocznym drogowskazom dotyczące zglądzenia dwóch świadków w 2020 roku.

Werset piętnasty z jedenastego rozdziału Księgi Daniela przedstawia Bitwę pod Panion i linię dynastii hasmonejskiej, przy czym wypełnienie nastąpiło poprzez dosłowną bitwę, co tym samym symbolizuje proroczą ilustrację duchowej wojny między religią odstępczego protestantyzmu a religią globalistycznego New Age. Bitwa pod Panion, która miała miejsce w 200 r. p.n.e., reprezentuje bitwę rogu republikańskiego, a zmaganie ukazane w Powstaniu Machabeuszy reprezentuje bitwę rogu odstępczego protestantyzmu. Chociaż powstanie Machabeuszy miało miejsce w 167 r. p.n.e., to w ujęciu proroczym współgra z bitwą rogu republikańskiego z 200 r. p.n.e., gdyż w ujęciu proroczym dzieje rogów biegną równolegle.

Werset piętnasty przedstawia proroczą historię, która bezpośrednio poprzedza i prowadzi do wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego. Przedstawia więc sam moment w czasie pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, gdy moc zawarta w przesłaniu pieczętującym na zawsze odciska pieczęć na ludzie Bożym czasów ostatecznych.

To Lew z pokolenia Judy odpieczętowanie tę prawdę, a tą prawdą jest Objawienie Jezusa Chrystusa. Sto czterdzieści cztery tysiące to ci, którzy „idą za Barankiem, dokądkolwiek On idzie”, a gdy On odpieczętowanie werset piętnasty, Lew z pokolenia Judy poprowadził swój lud czasów ostatecznych do Panium. Jezus zilustrował właśnie tę kwestię w procesie pieczętowania, gdy zabrał swoich uczniów do Panium, tuż przed krzyżem.

Wojna pod Panium została bezpośrednio poruszona przez Chrystusa, gdy stał w Panium ze swoimi uczniami i tam pouczył ich, że Jego Kościół zostanie zbudowany na wyznaniu Piotra i że "bramy piekiel" go nie przemogą. Jezus wskazał na zmagania, które reprezentuje Bitwa pod Panium. Bitwa pod Panium to werset piętnasty, a werset szesnasty to Bitwa pod Akcjum. Chrystus stał w Panium, tuż zanim rozegrał się akt Jego śmierci.

Okres od Panium do prawa niedzielnego to historia politycznej i religijnej walki dwóch odstępczych rogów bestii z ziemi, czyli protestantyzmu i republikanizmu. Oba zostały zaatakowane w 2020 roku przez ateistyczną bestię z bezdennej otchłani, a wojna dwóch rogów przeciwko politycznym i religijnym bogom globalizmu jest przedstawiona w historii wersetów 11–16.

Od wojny na Ukrainie, która rozpoczęła się w 2014 roku, przez pierwszą kampanię prezydencką Donalda Trumpa rozpoczętą w 2015 roku, poprzez śmierć dwóch rogów w 2020 roku i zmartwychwstanie w 2023 roku, aż po trzecią kampanię Trumpa, która rozpoczęła się 15 listopada 2022 roku, historia prowadzi do wersetów od trzynastego do piętnastego. W tych wersetach historia objawiona przez prorocze słowo Boże przedstawia prorocze prawdy, które pieczętują sto czterdzieści cztery tysiące.

Te prawdy zostały zilustrowane podczas wizyty Chrystusa w Cezarei Filipowej w rozdziałach szesnastym i siedemnastym Ewangelii Mateusza. W tych wersetach człowiek grzechu powraca na scenę historii proroczej, śpiewając pieśni nierządnic z Tyru, i w ten sposób potwierdza widzenie, umieszczając te wersety w kontekście Wołania o północy, albowiem gdzie nie ma widzenia, lud ginie.

Gdzie nie ma objawienia, lud ginie; lecz szczęśliwy jest ten, kto strzeże prawa. Księga Przysłów 29:18.

Ci, którzy mają oczy, lecz nie chcą widzieć, i uszy, lecz odmawiają słuchania, są nierozsądnymi laodycejskimi pannami, które nie mają „oleju”. „Olej” to wzrost poznania, który następuje, gdy Objawienie Jezusa Chrystusa zostaje odpieczętowane tuż przed zamknięciem czasu łaski, a według Ozeasza lud Boży, który odmawia przyjęcia i odrzuca poznanie, zostanie zniszczony.

Mój lud ginie z powodu braku poznania; ponieważ odrzuciłeś poznanie, i ja cię odrzucę, abyś nie był dla mnie kapłanem; skoro zapomniałeś prawa swego Boga, i ja zapomnę o twoich

dzieciach. Ozeasz 4:6.

I doszło mnie także słowo Pana, mówiące: Synu człowieczy, mieszkaś wśród domu buntowniczego; mają oczy, aby widzieć, a nie widzą; mają uszy, aby słyszeć, a nie słyszą; gdyż są domem buntowniczym. Ezechiel 12:1, 2.

I powiedział: Idź i powiedz temu ludowi: Słuchajcie pilnie, lecz nie rozumieście; patrzcie uważnie, lecz nie pojmujcie. Zatwardź serce tego ludu, uczynź ich uszy głuchymi i zaślep ich oczy, aby oczami nie widzieli, uszami nie słyszeli, sercem nie rozumieli, nie nawrócili się i nie zostali uzdrowieni. Izajasz 6:9–10.

Wtedy przystąpili uczniowie i rzekli do niego: Dlaczego mówisz do nich w przypowieściach? On odpowiedział: Wam dano poznać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano. Albowiem kto ma, temu będzie dodane i będzie miał w obfitości; a kto nie ma, temu zostanie zabrane nawet to, co ma. Dlatego mówię do nich w przypowieściach, bo patrząc, nie widzą, a słuchając, nie słyszą ani nie rozumieją. I spełnia się na nich proroctwo Izajasza, które mówi: Słuchając będziecie słyszeć, a nie zrozumiecie; patrząc będziecie patrzeć, a nie pojmiecie. Bo otepiało serce tego ludu, uszami ciężko słyszą i oczy swoje zamknęli, aby oczami nie widzieli, uszami nie słyszeli, sercem nie rozumieli i nie nawrócili się, a ja bym ich uzdrowił. Lecz błogosławione są wasze oczy, bo widzą, i wasze uszy, bo słyszą. Zaprawdę powiadam wam: wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło zobaczyć to, co wy widzicie, a nie zobaczyli, i usłyszeć to, co wy słyszycie, a nie usłyszeli. Mateusz 13:10-17.

Wszystkie poselstwa dane w latach 1840–1844 mają teraz być głoszone z mocą, ponieważ wielu ludzi straciło orientację. Poselstwa te mają dotrzeć do wszystkich kościołów.

Chrystus powiedział: "Błogosławione są wasze oczy, bo widzą, i wasze uszy, bo słyszą. Bo zaprawdę powiadam wam: wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło zobaczyć to, co wy widzicie, a nie zobaczyli; i usłyszeć to, co wy słyszycie, a nie usłyszeli" [Mateusza 13:16, 17]. Błogosławione są oczy, które widziały to, co widziano w latach 1843 i 1844.

„Poselstwo zostało przekazane. I nie powinno być zwłoki w powtarzaniu tego poselstwa, gdyż znaki czasu się wypełniają; dzieło końcowe musi zostać wykonane. Wielkie dzieło zostanie wykonane w krótkim czasie. Wkrótce z Bożego ustanowienia zostanie dane poselstwo, które rozrośnie się w głośnie wołanie. Wtedy Daniel stanie na swoim miejscu, aby złożyć swoje świadectwo.” Manuscript Releases, tom 21, s. 437.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

Objawienie Jezusa Chrystusa, które Bóg mu dał, aby ukazać swoim sługom to, co musi wkrótce się stać; posłał je i oznajmił przez swego anioła swojemu słudze Janowi, który zaświadczył o słowie Bożym i o świadectwie Jezusa Chrystusa, a także o wszystkim, co widział. Błogosławiony, kto czyta, i ci, którzy słuchają słów tego proroctwa i zachowują to, co w nim jest napisane, bo czas jest bliski. Objawienie 1:1-3.